Doc. theologos ⁊ canonistas ꝑ tria documēta recolligendo. Primū est. ꝙ si res de sui natura nō est lucrosa sicut sunt denarij: frumētū: vinū: oleū ⁊ similia. tunc nō tenet᷑ q̇s restituere lucrū sed sufficit restituere ꝑncipale acceptū. ⁊ h̕ in foro ꝯsciē est tenēdū: vt ptꝫ ꝑ Sco. ⁊ Rich. in. iiij. di. xv. nisi in casu si directe dedit dānū: puta qꝛ ꝓpter carentiā tal' rei necesse fuit illius rei dn̄o possessiōes distrahere ꝓ minori p̄cio vel accipe sub vsuris ab alio ⁊ hm̄ōi: tunc de dāno tenet᷑ satisfacere. Scd̄m documētū est. ꝙ si res ē de sui natura lucrosa vel fructuosa. tūc tenet᷑ restituere nō solū rē: sed etiā eius fructū vel ꝓuentū quē ꝑcepit ex eadē. ⁊ etiā fructus q̊s ipse dn̄s ꝑcepisset interim si eā possedissꝫ. Exēpli grā. sicut domus est lucrosa locando ⁊ vinee agri ⁊ ville ⁊ sil'ia fructū vel ꝓuentū faciūt. Itē equus bos ⁊ hm̄ōi ꝓ labore lucrū faciūt. Hec in Angelica. Tertiū documentū ꝙ q̇ aliena p̄dictis mōis nō vult restituere est in statu dānatiōis ꝑpetue. Exēplū legit᷑ in Apiario ⁊ in speculo exēploꝝ di. v. exē. cxxij. ꝙ mulier sancta nōie Maria de Ognies cum lachrymis petebat deū vt de sua mr̄e iam ante mortua redderet eā certā. Vn̄ die q̄dā missam audienti apparuit tenebrosus spiritus stans ꝓpe se. interrogatus rn̄dit. Ego suꝫ aīa tue mr̄is eternal'r dānata: eo ꝙ viri in his q̄ ꝑ iniusta mercimonia ⁊ vsuras acquisita fuerūt: nec restituere curaui. arguentem me de eis spreui. ideo p̄ces tue me nō iuuāt. ⁊ sic disparuit. Rogemus ergo christum ⁊c̄.

Sabbato post dn̄icā de passione Ser. xliiij. de restōnis legitima actiōe: tentiōe ⁊ inductiōe.

COgitauerūt principes sacerdotū vt ⁊ Lazaꝝ interficerent: quia multi ꝓpter illum abibant ex iudeis ⁊ credebant in iesum Joh. xij. ⁊ in euangelio hodierno. Sicut Aug⁹. dicit. Ex quo miraculum dn̄i in Lazari resuscitatiōe tanta euidentia erat diffamatū vt nō possꝫ occultari vel negari: cogitauerūt vt interficerēt ⁊ Lazaꝝ. O ceca seuicia q̄si dn̄s q̇ suscitare potuit mortuū nō possit suscitare occisum. Ecce ergo dn̄s vtrūqꝫ fecit ⁊ Lazaꝝ mortuū ⁊ seip̄m suscitauit occisum. Hec ille. Mystice ꝑ lazaꝝ significant᷑ hi q̇ a morte peccati surrexerūt ad pniaꝫ: vt dt̄ Alchuinus. Sed heu ml'ti ex malicia crucifigentes iesum in seip̄is ꝑ pctm̄: vt dt̄ Apl'us ad Heb. vj. volunt sepe lazaꝝ q̊ꝫ cū h̕ interficere in seip̄is qn̄ ꝓpositū restituendi ⁊ satisfaciendi obmittendo perimūt aīam suscitatā a pctīs in ꝯtritione ⁊ ꝯfessione: qꝛ multi ꝯfitentes cū ꝓposito restituendi postea nō implent restitutionē facto. ⁊ sic Lazaꝝ volūt interficere. i. pniam mortificare ne credāt fide formata charitate in iesum. De h̕ ꝯloquit᷑ mysteriū euāgelij. Proinde ď restitutiōe debita post p̄dicta restāt adhuc tria mysteria declarāda hoc sermone.

Primū ď restitutiōis legitima executiōe.
Scd̄m ď restitutiōis ml'timoda tentiōe.
Terciū de restitutiōis īductiua monitiōe.

K Circa p̄mū ď iusta ⁊ legitima executiōe q̄runt᷑ aliq̄ edificatoria ꝓ ꝓpl'o: Primū ē vtrū is q̇ nō pōt rehabere reꝫ suā ꝑ viā rectā iusticie: poterit sibijp̄i restitutiōeꝫ facere vl' ꝑ occl'tū furtū soluere. Ad h̕ rn̄det Henri. de Gand. ī q̊dli. ⁊ alij. ꝙ ꝫm regulā cōmunē ďbet q̇libet recuperare ďbitū suū ꝑ viā rectā iuris ⁊ iusticie publicā. Nā Aug. xiiij. q. v. c. Nō sane. di. Nō sane q̇cq̇d ab īuito sumit᷑: īiuriose aufert᷑. nec qď ab īuito accipiūt: ꝑ īiuriā iuste accipiūt. Hec ille. Si āt nō pōt ꝑ iusticiā publicā rehabere: tūc ꝯsiderāda sūt tria p̄cipua ꝫm docto. Primū. si suū debitū p̄t bono mō sine oī ꝑiculo recipe ī occulto ⁊ sic p̄t sibi satisfacere ī duob᷑. s. casib᷑. Primo qn̄ reꝝ ip̄i⁹ ďbitoꝝ efficit᷑ dispēsator. ⁊ sic bono mō p̄t suū debitū recipe sine scitu illi⁹ dn̄i. si tn̄ aduertit ꝙ dn̄s n̄ vult vnq̄ꝫ sibi restituere: al's si restituet nō debet accipe: cū iam sibi plene ip̄emet satisfecit. Scd̄o casu qn̄ res aliq̄ debitoris ad ip̄m ꝑ aliaꝫ viā licite deuenit pōt retinere sibijp̄i. Scd̄m debet ꝯsiderare ꝙ si q̇s nō pōt debitū suū sine ꝑiculo sibi furtiue restituere nullaten⁹ debet sic satisfacere vl' recipe. L Sūt aūt q̄ttuor ꝑicula q̄ pn̄t occurrere ī hm̄ōi. Primū ē scādalū sui vl' ꝓximi īnocētis. qꝛ p̄t ꝓ furto īponi sibi vl' ꝓximo cui erat res cōmendata. Scd̄m ꝑiculuꝫ ē ī fama. qua q̇s fur p̄t credi de facili. Terciū ē ꝑiculū lesiōis ī corꝑe vl' mortis in torq̄ndo talē ex suspitiōe. Vel qꝛ si ꝑ testes ꝓbaret᷑: iuste puniret᷑. Quartū ē ꝑiculū aīe ꝑiurādo. qꝛ posset sibi īponi vt iuret se nō abstulisse nec scire q̇s abstulisset. ⁊ sic ď facili ꝑiuriū īcurreret ī aīe ꝑiculū. Vn̄ ī talib᷑ tenet᷑ hō suū ďbitū nō accipe etiā si posset: ne talib᷑ ꝑiculis se exponat. Immo si etiā suū ďbitū occulte accepisset ⁊ īmineret tale ꝑiculū aliqď p̄dictoꝝ tenet᷑ restituere ꝫm iusticiā naturalē. qm̄ ꝯ̄ eaꝫ eēt retinere sic in ꝑiculū sui ⁊ ꝓximi vl' fame ꝓprie: vite q̊ꝫ ⁊ aīe. vn̄ tenet᷑ h̕ cauere. Terciū ďbet ꝯsiderare ꝙ si claꝝ ē h̕ ꝙ ďbeat suū ďbitū rehaber̄ p̄t p̄dictꝭ mōis sibi satisfacere. Si āt ē dubiū n̄ ďbet facere. qꝛ in dubio se ꝑiculo exponeret qď est pctm̄. M Scd̄o q̄rit᷑. q̄re nō licꝫ vnicuiqꝫ suū ďbituꝫ extorq̄re quōcūqꝫ p̄t accipe. Rn̄det᷑ ꝙ nō: qꝛ statutū ē. ꝙ nemo sibi ďbet iusticiā facere ī causa ꝓpria. C. Ne q̇s ī causa ꝓpria. l. j. Nisi ꝫm Innocentiū. qn̄ q̇s nō habet copiā sui suꝑioꝝ: tūc em̄ p̄t ꝓpria autoritate sibi ius dicere: vt ptꝫ di. j. §. Jus gētiū. ī glosa. Hoc āt iustū ē plib᷑ rōnib᷑. Prio ne raptor vel fur q̇libet dicat. ego rapui id qď mihi ďbebat᷑: sꝫ iudicet᷑ ab alijs qď iustū ē. Scd̄o ne q̇s plus debito suū extimaret

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-524/0607
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt